

“गव्यमाजं तथा बौद्धमाजिकं माहिषस्तु यत् । अथा-
याधैव नायाध करेयूनां तथैव च” इत्युक्तादविध-
धीरद्वये क्षीरदशके “पुनः पचेत् दशक्षीरं सितान-
मशुक्कचन्दनौ वृणुतः ।

दशग्रामपति ७० दशानां ग्रामाणां पतिः उत्तरपद्विधुः ।
दशग्रामाध्यक्षे । तद्विवोगादि भक्तुमोक्तं यथा

“ग्रामस्याधिपतिं कुर्वीत दशग्रामपतिं तथा । विंश-
तीशं शतेश्च सङ्घपतिमेव च । ग्रामे दोषान् सत्त्व-
पद्मान् ग्रामिकः शनकैः खयम् । शंसिदग्रामदशेशाय
दशेशो विंशतीशिनम् । विंशतीशस्तु तत्सर्वं शतेशाय
निवेदयेत् । शंसिदग्रामशतेशस्तु सङ्घपतये खयम् ।
यानि राजप्रदेयानि प्रलङ्घं ग्रामधादिभिः । अन्नपाने-
न्यनादीनि ग्रामिकस्तान्वाशु यात् । दशैः कुलन्तु भुङ्क्षीत
विंशी पञ्चकुलानि च । ग्रामं गणयताध्यक्षः सङ्घका-
धिपतिः पुरम् । तेषां ग्रामाणां धार्याणि पृथक् क्रा-
र्याणि चैव हि । राज्ञोऽन्यः सचिवः क्षिप्रक्षानि
पश्येदतन्द्रितः” ।

दशग्रामिक त्रि० दश ग्रामा अधिभूतत्वेन सन्त्यस्य ठन् ।
तस्यादूरदेशादि कक्षा० चतुरार्यां ठच् वा । १ दशग्रामाधिपे
२ तस्यादूरदेशादौ । स्त्रियां ङीप् चतुरार्यान् काश्या०
ठञ् स्त्रियो वा । दशग्रामिक तस्यादूरदेशादौ
त्रि० ठञ् स्त्रियां ङीप् ङिठे टाप् इति भेदः ।

दशग्रामिन् ७० दश ग्रामा अधिभूतत्वेन सन्त्यस्य इनि ।
दशग्रामाधिपतौ । “स्वसीम्नि दद्यात् ग्रामस्तु पदं
वा यत्न गच्छति । पञ्चग्रामी बहिः कोशात् दशग्राम्यथ
वा पुनः” याज्ञ० ।

दशमीव ७० दश मीवा अस्य । १ राशये ।

“श्रुतोक्तटायां जज्ञाते द्वौ पुत्रौ राजसेश्वरौ । कुम्भ-
कर्णदरपीवौ भलेनाप्रतिभौ भुवि” । “दशमीवस्तु सर्वेषां
श्रेष्ठा राजसङ्क्रवः । गङ्गातृगाङ्गौ महावीर्यौ महा-
सम्पत्पराक्रमः” भा० प० २७४ अ० । २ चतुरार्येभ्यो “दश-
मीव बाली च नेत्रवाद्या दशारवः । टिट्ठिभो विट-
भुवन संष्टादशेन्द्रतापनः” भा० प० ६ अ० । ३ दशमोषस्य
इति भेदे । “शिशुगाङ्गो दशमीवो रैभ्योऽधोपदिगो बली ।
सदांशकपत्ता वीरा वीर्यवान् महाबलाः” हरिवं० ११७
क० । ४ एकादशमन्त्ररीयेन्द्रात्मभेदे तदुपक्रमे गङ्ग०
पृ० ८७ अ० । “पञ्चैकैश्च शक्योपां गणेशेन्द्रश्चैव द्वयः ।
दशमीवो रिपुहन्ता स्तोत्रपी पातविपत्रि” ।

दशज्योति(स्) ७० सुभ्राजः पुनर्भेदे । “सुभ्राजस्तु त्रयः पुत्राः
प्रकाशन्तो बहुश्रुताः । दशज्योतिः शतज्योतिः सहस्र-
ज्योतिरेव च । दशपुत्रसङ्ख्याश्च दशज्योतेर्नृणात्मनः”
भा० आ० १ अ० ।

दशत् स्त्री दश परिमाणस्य सति । दशानां वर्गे-दशके दश-
सङ्ख्यायाम् । “स वै दक्षिणा नयन् । अन्धना
दशतो नवेद्यक्षा एकां दास्यन् स्याद्दशभ्यस्तेभ्यो दशत-
सुपावर्त्तयेद्यक्षै द्वे दास्यन् स्यात् पञ्चस्यस्तेभ्यो दशतसु-
पावर्त्तयेद्यक्षै तिस्रो दास्यन् स्याद्विंशत्यस्तेभ्यो दशतसु-
पावर्त्तयेद्यक्षै पञ्च दास्यन् स्याद्दशभ्यो तभ्यां दशतसुपावर्त्तये
देवमा यतात्तयो हास्यैषान्धना विराडभ्यां लोके काम-
दुषा भवति” शतब्रा० ४१५/८१६ । “या प्रथमा दशदयं स
लोको या द्वितीयान्तरिक्षं तया तृतीया द्यौः सप्तमेव
लोकं प्रथमया दशतारोहन्नन्तरिक्षं द्वितीयया दिवं
तृतीयया तथैवैतद्वजमान इममेव लोकं प्रथमया दशता
रोहन्नन्तरिक्षं द्वितीयया दिवं तृतीयया” ८१५/२/१५ ।
“एकादश दशत आलभते । एकादशाक्षरा वै वीर्यं”
त्रिष्टु विन्द्रियस्यैव वीर्यस्यावर्द्धना एकादश दशत आल-
भते दश वै पयोः प्राणा आत्मैकादशः प्राणैरेव
पञ्चतुल्यमर्जयति” शत० ब्रा० ११२/५१४ ।

दशतय त्रि० दशावयवा यस्य दशानामवयवा वा संख्यायाः
अवयवे तयप् । १ दशसंख्यायां २ तत्संख्यान्विते त्रि० स्त्रियां
ङीप् । “अथास्य संस्तविका देवा इन्द्रः सोमो वरुणः
पर्जन्य ऋतव आग्नावैष्णवं हविर्न त्वक्संस्तविकी दश-
तयीषु विद्यते” निरु० ७/८ । “तदेकमेव जातवेदसं
गायत्रं त्वचं दशतयीषु विद्यते” २० ।

दशति स्त्री दशावृत्ता दश नि० दशावृत्तदशके शतसंख्यायां
“कालेन महता कद्रुरण्डानां दशतीर्दश । जनया-
मास विम्रेन्द्र !” भा० आ० १६ अ० । यथा “दशावृत्ता
नव नवतिः तथा दशावृत्ता दश दशतिः शतमित्यर्थः ।
दश दशतीर्दशशतानीत्यर्थः नीलक० । तत्संख्यायाञ्च
“कोद्धारस्याथ जायन्ते स्रतयो दशतिर्दश” भा० उ० १०७ अ०

दशदशिन् त्रि० दशावृत्ता दश परिमाणस्य द्विनि । शत-
गुणिते स्त्रियां ङीप् । [धर्मभेदे दशकगण्डे दश्याम् ।
दशधर्मा ७० दशविधो धर्मः । सर्वधर्मसाधारणे मनुके
दशधरा अज्यः दशानां प्रकारः धाच् । दशप्रकारे “गायत्रीं
दशधप जप्त्वा ततः सख्यां समाचरेत्” सक० त० । “श्रुते
धर्मे रिक्तज्ञानं दशधा परिकल्प्य च” मनुः ।